

Briuselis, 2016 m. birželio 13 d.
(OR. en)

9200/16

ECOFIN 452
UEM 199
SOC 316
EMPL 212
COMPET 286
ENV 331
EDUC 186
RECH 178
ENER 194
JAI 440

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 9128/16 ECOFIN 419 UEM 169 SOC 283 EMPL 179 COMPET 256 ENV
300 EDUC 156 RECH 148 ENER 161 JAI 406 - COM(2016) 330 final

Dalykas: Rekomendacija dėl TARYBOS REKOMENDACIJOS dėl 2016 m.
Prancūzijos nacionalinės reformų programos su Tarybos nuomone dėl
2016 m. Prancūzijos stabilumo programos

Delegacijoms pridedamas pirmiau nurodytas Komisijos pasiūlymu (dok. COM(2016) 330 final)
grindžiamas Tarybos rekomendacijos projektas, kurį peržiūrėjo ir dėl kurio susitarė įvairūs Tarybos
komitetai.

TARYBOS REKOMENDACIJA

... m. ... d.

**dėl 2016 m. Prancūzijos nacionalinės reformų programos
su Tarybos nuomone dėl 2016 m. Prancūzijos stabilumo programos**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 121 straipsnio 2 dalį ir 148 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo¹, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 dėl makroekonominių disbalansų prevencijos ir naikinimo², ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos rekomendaciją,

atsižvelgdama į Europos Parlamento rezoliucijas,

atsižvelgdama į Europos Vadovų Tarybos išvadą,

atsižvelgdama į Užimtumo komiteto nuomonę,

¹ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

² OL L 306, 2011 11 23, p. 25.

atsižvelgdama į Ekonomikos ir finansų komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Socialinės apsaugos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į Ekonominės politikos komiteto nuomonę,

kadangi:

- (1) 2015 m. lapkričio 26 d. Komisija priėmė metinę augimo apžvalgą, kuria pradedamas 2016 m. Europos ekonominės politikos koordinavimo semestras. 2016 m. kovo 17–18 d. Europos Vadovų Taryba patvirtino metinėje augimo apžvalgoje nustatytus prioritetus. 2015 m. lapkričio 26 d. Komisija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1176/2011 priėmė Įspėjimo mechanizmo ataskaitą, kurioje Prancūzija nurodyta kaip viena iš valstybių narių, dėl kurių reikės parengti nuodugnią apžvalgą. Tą pačią dieną Komisija taip pat priėmė rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl euro zonos ekonominės politikos. Šią rekomendaciją Europos Vadovų Taryba patvirtino 2016 m. vasario 18–19 d., o Taryba ją priėmė 2016 m. kovo 8 d.³ Kaip šalis, kurios valiuta yra euro, atsižvelgdama į glaudžias ekonominės ir pinigų sąjungos šalių ekonomikos sąsajas, Lietuva turėtų užtikrinti, kad ta rekomendacija būtų visiškai ir laiku įgyvendinta;
- (2) 2016 m. Prancūzijos ataskaita paskelbta 2016 m. vasario 26 d. Joje įvertinta Prancūzijos pažanga, padaryta įgyvendinant 2015 m. liepos 14 d. Tarybos priimtas šaliai skirtas rekomendacijas ir siekiant nacionalinių tikslų pagal strategiją „Europa 2020“; Į ją įtraukta ir nuodugni apžvalga pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 5 straipsnį. 2016 m. kovo 8 d. Komisija pateikė nuodugnios apžvalgos rezultatus. Atlikusi analizę Komisija daro išvadą, kad Prancūzijoje yra susidaręs paviršinis makroekonominis disbalansas. Konkrečiai, Prancūzijoje, kurios augimo rodiklis vidutiniškas, o infliacijos – žemas, valstybės skola yra didelė ir toliau didėja, be to, jai būdingas sumažėjęs konkurencingumas. Itin svarbu imtis veiksmų, kad būtų sumažinta neigiamų padarinių Prancūzijos ekonomikai rizika ir, atsižvelgiant į šalies ekonomikos dydį, neigiamo šalutinio poveikio visai ekonominei ir pinigų sąjungai rizika;

³ OL C 96, 2016 3 11, p. 1.

- (3) 2016 m. balandžio 29 d. Prancūzija pateikė 2016 m. nacionalinę reformų programą ir 2016 m. stabilumo programą. Siekiant atsižvelgti į jų tarpusavio sąsajas, abi programos vertintos vienu metu;
- (4) į atitinkamas konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas atsižvelgta sudarant 2014–2020 m. Europos struktūrinių ir investicijų fondų programas. Kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013⁴ 23 straipsnyje, Komisija, jei tai būtina siekiant remti atitinkamų Tarybos rekomendacijų įgyvendinimą, gali paprašyti valstybės narės peržiūrėti savo partnerystės sutartį ir susijusias programas bei pasiūlyti jų pakeitimų. Kaip naudotųsi šia nuostata, Komisija išsamiau nurodė Priemonių, kuriomis Europos struktūrinių ir investicijų fondų veiksmingumas siejamas su patikimu ekonomikos valdymu, taikymo gairėse;

⁴ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, 2013 12 20, p. 320).

- (5) šiuo metu Prancūzijai taikoma Stabilumo ir augimo pakto korekcinė dalis. 2016 m. stabilumo programoje Vyriausybė planuoja perviršinį deficitą panaikinti iki 2017 m., laikydamasi 2015 m. kovo 10 d. Tarybos rekomendacijos. Planuojama, kad nominalusis deficitas toliau mažės ir 2019 m. tesieks 1,2 % BVP. Vidutinio laikotarpio biudžeto tikslą – 0,4 % BVP struktūrinį deficitą – planuojama pasiekti iki 2018 m. Stabilumo programoje numatoma, kad valdžios sektoriaus skolos santykis su BVP taps didžiausias – 96,5 % BVP – 2017 m. ir vėliau sumažės iki 93,3 % 2019 m. Makroekonominis scenarijus, kuriuo grindžiamos biudžeto projekcijos, yra tikėtinas. Tačiau priemonės, kurių reikia norint pasiekti planuojamus deficito tikslus 2017 m. ir vėliau, nepakankamai konkretizuotos. Remiantis Komisijos 2016 m. pavasario prognoze numatoma, kad nominalusis deficitas 2016 m. pasieks 3,4 % BVP ir atitiks 2015 m. Tarybos rekomenduotą tikslą. Numatoma, kad jei politika nesikeis, 2017 m. nominalusis deficitas sieks 3,2 % BVP, taigi kyla rizika, kad bus nesilaikoma perviršinio deficito panaikinimo termino. Rekomenduojamą fiskalinių pastangų lygį pasiekti 2016 ir 2017 m. neplanuojama, nes Prancūzijos vykdoma konsolidavimo strategija pirmiausia grindžiama ciklo sąlygų pagerėjimu ir nepasikeitusia mažų palūkanų aplinka, o kadangi šių veiksmų valdžios institucijos nekontroliuoja, kyla atitikties rizika. Remdamasi stabilumo programos vertinimu ir atsižvelgdama į Komisijos 2016 m. pavasario prognozę, Taryba mano, kad esama rizikos, jog Prancūzija, nors šiuo metu ir planuoja pasiekti savo nominalaus deficito tikslą 2016 m., nesilaikys Stabilumo ir augimo pakto nuostatų. Todėl siekiant užtikrinti, kad perviršinis deficitas būtų tvariai panaikintas iki 2017 m., reikės papildomų priemonių;
- (6) Prancūzijoje viešųjų išlaidų santykis su BVP yra vienas didžiausių Sąjungoje ir, nepaisant to, kad 2015 m. šiek tiek sumažėjo, tebėra gerokai didesnis nei euro zonos vidurkis. Prancūzija įgyvendina planą visų valdžios lygmenų viešąsias išlaidas sumažinti 50 mlrd. EUR, palyginti su didėjimo tendencija 2015–2017 m., tačiau gali nepavykti iš esmės sumažinti viešųjų išlaidų. Šio plano produktyvumas padidėtų detalizavus priemones, kuriomis grindžiamas išlaidų mažinimas, ir užtikrinus, kad nustatant taupymo priemones būtų atsižvelgiama į artimą nuliui infliaciją;

- (7) vienas iš uždavinių tebėra pagal planą toliau mažinti išlaidų santykį, nes didelių galimo taupymo sričių nustatymo procesas nedavė pakankamų rezultatų, o išlaidų peržiūrų rezultatai iki šiol buvo kuklūs. Būsto sektoriuje Prancūzijos išlaidos beveik dvigubai didesnės nei kitų Europos šalių, tačiau rezultatai būsto rinkoje nėra daug geresni. Vietos valdžios institucijų investavimo pajėgumus galėtų apsaugoti bendras poveikis įgyvendinus suplanuotą centrinės valdžios dotacijų vietos valdžios institucijoms mažinimą ir griežtesnę vietos valdžios išlaidų kontrolę, visų pirma pažabojant jų administracinių išlaidų augimą. Tinkama tokio lėšų taupymo nustatymo priemonė galėtų būti išlaidų peržiūros. Be to, sistemos efektyvumą vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu galėtų padidinti pastaroji vietos administracijos reforma;
- (8) trumpuoju laikotarpiu daug lėšų sutaupyti nepavyks, jei nebus reikšmingai apribotas socialinės apsaugos išlaidų, kurios sudaro daugiau kaip pusę valdžios sektoriaus išlaidų, didėjimas. Pensijų sistemos tvarumas buvo padidintas pasiekus susitarimą dėl papildomų pensijų sistemų 2015 m., tačiau trumpuoju ir vidutiniu laikotarpiu ir visų pirma nepalankiomis makroekonominėmis sąlygomis pensijų sistema ir toliau galėtų būti deficitinė. Be to, vykdant ankstesnes pensijų reformas sumažinti dabartinį didelį viešųjų pensijų išlaidų santykį tikimasi tik po 2025 m. Prancūzija nustatė didelio užmojo 2016 ir 2017 m. tikslus apriboti sveikatos priežiūros išlaidų augimą. Šiuos tikslus galėtų papildyti tolesnės pastangos nustatyti, kaip vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu padidinti efektyvumą;
- (9) siekiant sumažinti darbo sąnaudas ir pagerinti įmonių pelno dydžius buvo imtasi specialių politikos priemonių: suteiktas 20 mlrd. EUR mokesčių kreditas, skirtas konkurencingumui ir užimtumui, taip pat pagal atsakomybės ir solidarumo paktą 10 mlrd. EUR papildomai sumažintos darbdavių socialinės įmokos. Šių priemonių, kurios sudaro 1,5 % BVP ir padeda mažinti Prancūzijos ir euro zonos vidutinių darbo sąnaudų skirtumą, veiksmingumui gali kliudyti jų struktūra. Siekiant užtikrinti, kad šiomis išlaidų mažinimo priemonėmis būtų pasiektas numatytas efektyvumas, jų planuojamų vertinimų rezultatai padės priimti sprendimus dėl būsimos šių programų struktūros. Atliekant šiuos vertinimus ypač svarbu išanalizuoti poveikį darbo užmokesčio nustatymui ir užimtumui;

- (10) šiuo metu esant dideliam nedarbui kyla rizika, kad darbo sąnaudos, susijusios su minimaliu darbo užmokesčiu, trukdys įdarbinti žemos kvalifikacijos asmenis. Nors minimalus darbo užmokestis, palyginti su medianiniu darbo užmokesčiu, yra didelis, su minimaliu darbo užmokesčiu susijusios darbo sąnaudos sumažėjo dėl atleidimo nuo socialinių įmokų. Minimalaus darbo užmokesčio didinimas skatina daugumos kategorijų darbuotojų darbo užmokesčio didėjimą ir didėjančią esamų ir naujų darbuotojų darbo užmokesčio nelygybės riziką. Dėl minimalaus darbo užmokesčio indeksavimo mechanizmo taikymo vidutinio darbo užmokesčio didėjimas ir minimalaus darbo užmokesčio pokyčiai yra glaudžiai tarpusavyje susiję, dėl to vėluoja būtina darbo užmokesčio korekcija reaguojant į prastą ekonominę situaciją;
- (11) įvykdžius naujausias reformas, darbdaviams suteiktas tik ribotas lankstumas nukrypti nuo pramonės šakos lygmens susitarimų. Tai susiję su visais įdarbinimo sąlygų aspektais, įskaitant darbo užmokestį, darbo laiką, įdarbinimą ir darbo sąlygas, be to, tai riboja įmonių galimybes darbo jėgą pritaikyti prie savo poreikių. Šiuo metu pramonės šakos gali neleisti įmonėms, atsižvelgiant į individualius atvejus ir pasitarus su socialiniais partneriais, spręsti dėl sąlygų, kuriomis darbo laikas gali skirtis nuo darbo laiko, nustatyto pramonės šakos lygmens susitarimuose. Konsultuojantis su socialiniais partneriais būtų galima palengvinti nukrypimų nuo pramonės šakos lygmens susitarimų ir bendrų teisinių nuostatų dėl įdarbinimo sąlygų taikymą priimant įmonės lygmens susitarimus;

- (12) 2015 m. nedarbo lygis išaugo iki 10,4 %. Jaunuolių, ne ES piliečių ir žemesnės kvalifikacijos asmenų nedarbas yra didesnis. Darbo rinkos struktūra vis labiau krypsta į kraštutinumus: aukštos kvalifikacijos darbuotojai įdarbinami pagal neterminuotąsias darbo sutartis, bet nesikeičia žemos kvalifikacijos darbo vietų, kurios tampa vis nepastovesnės, dalis. 2015 m. terminuotųjų darbo sutarčių, kurios trumpesnės nei mėnuo, dalis, palyginti su visais įdarbinimo atvejais, išaugo iki beveik 70 %. Gali būti, kad prie darbo rinkos didelės segmentacijos prisideda darbo sutartis reglamentuojanti teisinė sistema, visų pirma teisės aktai dėl atleidimo iš darbo pagal neterminuotąsias sutartis. Ilgalaikis darbo rinkos padėties blogėjimas kelia nedarbo išmokų sistemos tvarumo problemų. 2016 m. vasario mėn. planuota, kad deficitas sudarys 4,5 mlrd. EUR 2015 m., 4,2 mlrd. EUR 2016 m. ir 3,6 mlrd. EUR 2017 m. Dėl to sistemos skola dar labiau išaugs: nuo 25,8 mlrd. EUR 2015 m. iki 30,0 mlrd. EUR 2016 m. ir 33,6 mlrd. EUR 2017 m. Išmokų skaičiavimas skatina darbuotojus kaskart įsidarbinti trumpam laikui visą darbo dieną užuot ilgą laiką dirbus nevisą darbo dieną, o darbdavius – siūlyti trumpalaikį įdarbinimą su lengvatomis dirbantiems asmenims. Be to, bedarbių išmokų sistemos struktūra, visų pirma susijusi su tinkamumo gauti išmokas sąlygomis ir proporcingu išmokų mažinimu, gali silpninti paskatas grįžti į darbo rinką;
- (13) perėjimas iš švietimo sistemos į darbo rinką tebėra sunkus ir nuo to labiausiai kenčia žemiausios kvalifikacijos jaunuoliai. Skirtingų regioninių strategijų ir riboto pameistrystės sistemos pajėgumo prisitaikyti prie naujų ekonominių poreikių kontekste šia sistema žemos kvalifikacijos darbuotojai naudojami vis mažiau. Mokymo pasiūla bedarbiams, žemesnės kvalifikacijos darbuotojams ir MVĮ darbuotojams tebėra nepakankama. Vykdomos profesinio mokymo reformos, be kita ko, susijusios su valdymu, paskatomis ir konsultavimu, taip pat naujas tikslinis bedarbių mokymo planas dar nėra visapusiškai įgyvendinti ir turėtų būti sustiprinti. Produktiviai paskirstyti ištekliai trukdo nepakankamas įvairių įstaigų, dalyvaujančių organizuojant tęstinį profesinį mokymą, bendradarbiavimas. Iš naujo subalansuoti galimybes gauti tokį mokymą gali padėti būsima asmeninė darbuotojo paskyra (pranc. *compte personnel d'activité*);

- (14) Prancūzijos verslo aplinka ir toliau vertinama vidutiniškai; visų pirma tai susiję su valstybės reguliavimo našta – pagal šį rodiklį Prancūzijos rezultatai prasti, palyginti su kitomis šalimis. Paprastinimo programa vykdoma pagal planą, bet įgyvendinimo pažanga nevienoda, ypač kiek tai susiję su įmonėms skirtomis priemonėmis, o keliose srityse tebėra neišspręstų problemų;
- (15) Prancūzijoje, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, mažesnių įmonių dalis neproporcingai didelė, dėl to mažėja jų našumas. Nesitikima, kad dėl naujausių iniciatyvų, kuriomis siekiama sušvelninti su dydžiu susijusių reikalavimų poveikį, iš esmės bus paveiktas įmonių augimas, visų pirma atsižvelgiant į kai kurių priemonių ribotą taikymo sritį ir laikiną pobūdį. Todėl Prancūzijos įmonių augimą ir toliau ribos slenksčio efektas;
- (16) kai kuriuose paslaugų sektoriuose konkurencija pagerėjo, bet kliūčių tebėra kituose sektoriuose, visų pirma verslo paslaugų, kurių didžiosios dalies naujausios reformos nepalietė, sektoriuje ir tinklų pramonės šakose. Patekimo į rinką kliūtys ir taisyklės bei tarifai riboja ekonominę veiklą, susijusią su reglamentuojamosiomis profesijomis, ir mažina kitų sektorių, kurie naudojami šioms paslaugomis, našumą. 2015 m. priėmus E. Macrono įstatymą, apribojimų sumažėjo, tačiau būtinos tolesnės pastangos. Papildomų problemų kyla dėl leidimų išdavimo reikalavimų ribojamojo taikymo;
- (17) nepaisant viešosios paramos inovacijoms dosnumo, Prancūzija ir toliau atsilieka nuo šios srities lyderių ES. Per pastaruosius 15 metų padidėjo viešųjų paramos inovacijoms programų skaičius ir nestabilumas, dėl to kyla klausimų dėl bendro šių programų koordinavimo, nuoseklumo ir produktyvumo. Tai visų pirma daro poveikį MVĮ;

- (18) Mokesčių santykis su BVP yra vienas iš didžiausių Sąjungoje. Jų sudėtis nėra palanki ekonomikos augimui, nes daro didelį poveikį gamybos veiksniams, bet palyginti nedidelį – vartojimui. Įmonių mokesčiai 2014 m. pradėjo šiek tiek mažėti ir Prancūzija pradėjo mažinti aplinkosaugos mokesčių atotrūkį nuo ES vidurkio, bet PVM pajamos tebėra mažos kaip BVP dalis ir kaip viso apmokestinimo procentinė dalis dėl mažų tarifų, plačiai taikomų sumažintų tarifų ir didelio atleidimo nuo PVM atvejų skaičiaus, palyginti su ES vidurkiu. Be to, kad šiuo metu laipsniškai naikinamas įmonėms nustatytas papildomas solidarumo mokestis ir panaikintas išskirtinis įmonių pajamų mokestis, dar turės būti visapusiškai apibrėžti konkretūs veiksmai siekiant paskelbto tikslo iki 2020 m. iki 28 % sumažinti teisės aktais nustatytą įmonių pelno mokesčio tarifą;
- (19) mokesčių sistema labai sudėtinga. Tebėra daug neproduktyvių mokesčių, iš kurių gaunama mažai pajamų arba jų visai negaunama, gyventojų pajamų apmokestinimas itin sudėtingas, o tai susiję su didelėmis administracinėmis sąnaudomis. Nepaisant to, kad į 2014–2019 m. viešųjų finansų programavimo įstatymą įtrauktas reikalavimas reguliariai vertinti ir stebėti mokesčių išlaidas, 2016 m. prognozuojamas nedidelis mokesčių išlaidų, kurios didėjo keletą metų, sumažėjimas;
- (20) apskritai kliūtys privačiojo sektoriaus investicijoms yra nedidelės, o pagrindiniai suvaržymai yra didelė reguliavimo našta ir dideli pelno mokesčio tarifai. Investavimo aplinka pagerėtų pagerinus verslo aplinką, sumažinus gamybos mokesčius ir įmonių pelno mokesčius ir supaprastinus mokesčių sistemą. Visos priemonės, kurių imtasi Prancūzijos įmonių konkurencingumui, susijusiam ir nesusijusiam su sąnaudomis, gerinti, galėtų padidinti investavimo lygį ir paskatinti įmones investuoti į materialųjį ir žmogiškąjį kapitalą siekiant didinti našumą. Ilgalaikio augimo potencialą taip pat riboja menkos investicijos į inovacijų veiklą;

- (21) atsižvelgdama į Europos semestrą, Komisija atliko išsamią Prancūzijos ekonominės politikos analizę ir ją paskelbė 2016 m. šalies ataskaitoje. Be to, ji įvertino stabilumo programą ir nacionalinę reformų programą, taip pat veiksmus, kurių Prancūzija ėmėsi atsižvelgdama į ankstesniais metais jai skirtas rekomendacijas. Komisija įvertino ne tik jų svarbą tvariai fiskalinei ir socialinei bei ekonominei Prancūzijos politikai, bet ir tai, kaip laikomasi ES taisyklių ir gairių, nes ES lygio priemonėmis prisidedant prie būsimų nacionalinių sprendimų būtina stiprinti bendrą ES ekonomikos valdymą. Jos rekomendacijos atsižvelgiant į Europos semestrą pateiktos toliau išdėstytose 1–5 rekomendacijose;
- (22) atsižvelgdama į šį vertinimą, Taryba išnagrinėjo stabilumo programą; jos nuomonė⁵ pateikta visų pirma toliau išdėstytoje 1 rekomendacijoje,
- (23) atsižvelgdama į Komisijos nuodugnios apžvalgos ir šio vertinimo rezultatus, Taryba išnagrinėjo nacionalinę reformų programą ir stabilumo programą. Jos rekomendacijos pagal Reglamento (ES) Nr. 1176/2011 6 straipsnį pateiktos toliau išdėstytose 1–5 rekomendacijose,

⁵ Pagal Reglamento (EB) Nr. 1466/97 5 straipsnio 2 dalį.

1. Užtikrinti, kad iki 2017 m. perviršinis deficitas būtų tvariai panaikintas tuo tikslu imantis reikiamų struktūrinių priemonių ir visas nenumatytas pajamas panaudojant deficitui ir skolai sumažinti. Iki 2016 m. pabaigos patikslinti planuojamą išlaidų mažinimą ateinančiais metais ir įdėti daugiau pastangų, kad atliekant išlaidų, įskaitant vietos valdžios išlaidas, peržiūras būtų sutaupoma daugiau lėšų. Sustiprinti nepriklausomus viešosios politikos vertinimus siekiant nustatyti, kaip padidinti visų valdžios sektoriaus pasektorių efektyvumą.
2. Užtikrinti, kad darbo sąnaudų sumažėjimas būtų tvarus ir kad minimalaus darbo užmokesčio pokyčiai derėtų su darbo vietų kūrimu ir konkurencingumu. Reformuoti darbo teisę, kad darbdaviai turėtų daugiau paskatų darbuotojus įdarbinti pagal neterminuotąsias darbo sutartis.
3. Gerinti švietimo sektoriaus ir darbo rinkos sąsajas, visų pirma reformuojant pameistrystės sistemą ir profesinį mokymą, daugiausia dėmesio skiriant žemos kvalifikacijos darbuotojams. Iki 2016 m. pabaigos imtis veiksmų bedarbių išmokų sistemai reformuoti, kad būtų vėl užtikrintas sistemos biudžeto tvarumas ir suteikta daugiau paskatų grįžti į darbo rinką.
4. Pašalinti kliūtis veiklos paslaugų, visų pirma verslo paslaugų ir reglamentuojamųjų profesijų, sektoriuje. Imtis veiksmų inovacijų politikos programoms supaprastinti ir jų produktyvumui padidinti. Iki 2016 m. pabaigos toliau pertvarkyti su dydžiu susijusius teisinių nuostatų kriterijus, stabdančius įmonių augimą, ir pagal paprastinimo programą toliau paprastinti įmonėms taikomas administracines, fiskalines ir apskaitos taisykles.
5. Imtis veiksmų, kad būtų sumažinti gamybos mokesčiai ir teisės aktais nustatytas pelno mokesčio tarifas, kartu išplečiant vartojimo mokesčių bazę, visų pirma susijusią su PVM. Iki 2016 m. pabaigos panaikinti neproduktyvias mokesčių išlaidas ir mokesčius, iš kurių gaunama mažai pajamų arba jų visai negaunama, ir patvirtinti išskaičiuojamojo gyventojų pajamų mokesčio reformą.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas